

Uchwała Nr /2020
Rady Gminy Goworowo
z dnia 2020 r.

Projekt

**w sprawie niedochodzenia należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny
przypadających Gminie Goworowo lub jej jednostkom organizacyjnym**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Postanawia się nie dochodzić należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających Gminie Goworowo lub jej jednostkom organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł, a w przypadku należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo jest większa od tego świadczenia.

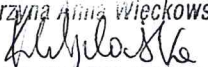
2. Postanowień ust. 1 nie stosuje się do należności, o których mowa w art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Goworowo.

§ 3. Uchwała wchodzi z życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

SKARBNIK GMINY

Anna Pietras

Katarzyna Anna Więckowska

RADCA PRAWNY

WÓJT GMINY

Piotr Kosiorek

Uzasadnienie do uchwały Rady Gminy Goworowo w sprawie niedochodzenia należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Goworowo lub jej jednostkom organizacyjnym

Przepisem art. 59a ustawy o finansach publicznych ustawodawca wyraził uprawnienie dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do postanowienia w drodze uchwały o niedochodzeniu należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3, 4, i 13 tej ustawy, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł, a w przypadku należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – jeżeli jej kwota jest równa lub większa od świadczenia pieniężnego w rozumieniu tej ustawy.

Za wprowadzeniem przedmiotowej regulacji przemawia fakt, iż dochodzenie małych kwotowo należności może być nieracjonalne, zwłaszcza gdy koszty postępowania egzekucyjnego przekraczają dochodzone kwoty. Wprowadzenie tej regulacji ułatwi funkcjonowanie jednostek eliminując windykację małych kwot.

Wysokość rekompensaty wynosi: 40 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5000 zł, 70 euro – gdy wartość świadczenia jest wyższa niż 5000 zł, ale niższa niż 50 000 zł i 100 euro gdy wartość świadczenia pieniężnego jest wyższa niż 50 000 zł, a jej równowartość jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Zdarzają się sytuacje, gdy równowartość z tytułu rekompensaty jest równa lub nawet wyższa od należności głównej. W takim przypadku żądanie rekompensaty postrzegane jest jako zbyt restrykcyjne i nieuzasadnione.

Wobec powyższego wprowadzenie proponowanej regulacji jest jak najbardziej uzasadnione. Z uwagi na fakt, iż niedochodzenie należności cywilnoprawnych, o których mowa w art. 59a ustawy o finansach publicznych jest inną kategorią czynności niż umarzenie, odraczenie terminów spłaty lub rozłożenie na raty należności, o których mowa w art. 59 ustawy o finansach publicznych wymaga odrębnej regulacji.

Przygotowała: Anna Pietras